

Roma Vizyonu Belirler - Numara Beş

*Adventizmdeki tekrarlanan peygamberlik tartışmalarını açığa çıkarmak:
Kavminin haydutlarını anlamak*

Jeff Pippenger
2024-08-09

Son makalede, Adventizm tarihinde Millerci dönemden günümüze kadar ortaya çıkan altı peygamberlik tartışma çizgisini tespit ettik. Daniel kitabının on birinci bölümünün on dördüncü ayetindeki "halkının yağmacıları" ifadesi etrafındaki ilk ve son tartışmanın peygamberlik bakımından özdeş olduğunu savunuyorum. Millerciler "yağmacılar"ın Roma olduğunu anladılar; Protestanlar ise "yağmacılar"ın Antiokhos Epifanes adlı bir Suriye kralı olduğunu öğrettiler.

Ve o günlerde güneyin kralına karşı birçok kişi ayaklanacak; senin halkının haydutları da görümün gerçekleşmesi için kendilerini yüceltecekler; fakat düşecekler. Daniel 11:14.

Onuncu ayetten başlayıp on beşinci ayete kadar Mısır ve Suriye krallıkları arasındaki bir savaş tasvir edilir. Metinde Mısır güneyin kralı olarak, Suriye kralı ise kuzeyin kralı olarak gösterilir. Onuncu ayet, tarihçilerin MÖ 219'da Dördüncü Suriye Savaşı'nın başlangıcı olarak adlandırdıkları olayı belirtir; on birinci ve on ikinci ayetler MÖ 217'deki Raphia Savaşı'nı ve onun ardından gelenleri temsil eder. Daha sonra on üçüncüden on beşinciye kadar olan ayetler MÖ 200'deki Panium Savaşı'nı belirtir. Onuncu ile on beşinci ayetlerde Suriye kralı, Seleukos İmparatorluğu'nun hükümdarı Antiochus Magnus'tur.

Onuncu ayet, Antiochus Magnus'un, yıllar önce Seleukid Krallığı'ndan alınmış toprakları geri almak için bir savaş başlattığı dönemi anlatır. Ayette onun MÖ 219'da kaybedilen toprakları geri aldığı, ancak saldırılarını geçici olarak durdurup askeri gücünü yeniden toparlamaya çalıştığı belirtilir. Kaybedilen toprakların kontrolünü geri almış ve güney krallığı olan, Ptolemaios hanedanının yönettiği Mısır'ın sınırına kadar ilerlemişti. MÖ 219 ile MÖ 217 arasında hem güneyin kralı hem de kuzeyin kralı yaklaşan Raphia Savaşı için planlar yaptı.

Raphia Savaşı MÖ 217'de gerçekleşti ve Ptolemy'nin yönettiği Mısır'ın güney krallığı, peygamberlik pasajında kuzeyin kralı olan Suriye kralı Antiochus Magnus'a karşı üstün geldi. Ardından, on üçten on beşinci ayete kadar olan kısımda, MÖ 200'de, on yedi yıl sonra, o sırada Makedonyalı Philip ile bir ittifak kurmuş olan Antiochus Magnus, Panium Savaşı'nda Mısır'la karşı karşıya geldi. O sırada Mısır'ın güney krallığının beş ya da altı yaşında bir çocuk kralı vardı ve Antiochus Magnis ile Philip bu durumdan yararlanma fırsatına direnemedi; Antiochus Magnus Panium Savaşı'nda üstün geldi. Panium Savaşı'nı temsil eden üç ayet, peygamberlik anlatısına yeni bir gücün tanıtıldığı on dördüncü ayeti içerir.

Senin halkının soyguncuları, güneyin Mısır kralından da, kuzeyin Seleukid kralından da, Makedon hükümdarı Filip'ten de farklı bir güçtür. Milleritler, Roma'nın senin halkının soyguncuları olduğunu kabul ettiler. "Soyguncular" olarak çevrilen İbranice kök sözcüklerden biri, "kıran" anlamına gelir. Putperest Roma, peygamberlikte parça parça edecek güç olarak temsil edilir.

Bundan sonra gece görümlerimde gördüm: İşte, son derece güçlü, dehşet verici ve korkunç bir dördüncü canavar; büyük demir dişleri vardı; yutup parçaladı ve geriye kalanı ayaklarıyla çiğnedi; kendisinden önceki bütün canavarlardan farklıydı; ve on boynuzu vardı. Daniel 7:7.

Uriah Smith soyguncular üzerine yorum yaparken, soyguncuların yıkıcıları temsil ettiğini belirten bir tarihçiden alıntı yapar.

Şimdi yeni bir güç tanıtılıyor—‘halkının soyguncuları’; kelimenin tam anlamıyla, Piskopos Newton’un dediği gibi, ‘halkının kıranları.’ Uzaklarda, Tiber Nehri kıyılarında, bir krallık kendini ihtiraslı tasarılar ve karanlık planlarla besliyordu. İlk başta küçük ve zayıftı; güç ve canlılık bakımından hayret verici bir hızla büyüdü, yiğitliğini denemek ve savaşçı kolunun kudretini sınamak için oraya buraya temkinli biçimde uzanarak; ta ki, kudretinin farkına varıp, yeryüzünün ulusları arasında cesurca başını kaldırarak, onların işlerinin dümenini yenilmez bir elle ele geçirene kadar. Artık Roma adı tarih sayfasında yerini alır; dünyanın işlerini uzun çağlar boyunca yönetmeye ve zamanın sonuna dek uluslar arasında güçlü bir etki göstermeye yazgılıdır.

“Roma konuştu; ve Suriye ile Makedonya kısa süre içinde düşlerinin görünümünde bir değişiklik belirmediğini gördüler. Romalılar, Mısır’ın genç kralı lehine müdahalede bulundular; onun, Antiokhus ile Filipus’un tasarladığı yıkımdan korunması gerektiğine kararlıydılar. Bu, MÖ 200 yılıydı ve Romalıların Suriye ile Mısır’ın işlerine ilk önemli müdahalelerinden biriydi.” Uriah Smith, Daniel and Revelation, 257.

Ayetlerde ifade edilen kehanet, MÖ 219’dan MÖ 200’e kadarki yaklaşık yirmi yıllık dönemde gerçekleşti, ancak peygamberler yaşadıkları günlerden çok son günler hakkında konuşurlar.

Eski peygamberlerin her biri, kendi zamanlarından çok bizim için konuştular; bu yüzden onların peygamberlikleri bizim için geçerlidir. ‘Şimdi bütün bu şeyler onlara örnek olsun diye oldu; ve bunlar, çağların sonu üzerimize gelmiş olan bizler için uyarı olarak yazıldı.’ 1. Korintliler 10:11. ‘Kendileri için değil, bizim için hizmet ettiler; gökten gönderilen Kutsal Ruh aracılığıyla size Müjde’yi vaaz edenler tarafından şimdi size bildirilen bu şeyler — meleklerin de yakından bakmayı arzuladıkları şeyler.’ 1. Petrus 1:12. ...

"Kutsal Kitap, hazinelerini bu son nesil için biriktirip bir araya getirmiştir. Eski Antlaşma tarihindeki tüm büyük olaylar ve ciddi gelişmeler, bu son günlerde kilisede tekrarlanmış ve tekrarlanmaktadır." Selected Messages, book 3, 338, 339.

Ele aldığımız yirmi yıllık zaman diliminde Daniel yaşamamış olsa da, Sister White’in yazıları aracılığıyla gelen ilham, Daniel kitabının on birinci bölümünde kaydedilen tarihin büyük bir kısmının, Daniel kitabının on birinci bölümünün nihai yerine gelişinde tekrar edileceğini bize bildirir.

Kaybedecek zamanımız yok. Önümüzde zor zamanlar var. Dünya savaş ruhuyla çalkalanıyor. Yakında peygamberlik sözlerinde sözü edilen sıkıntı dolu olaylar gerçekleşecek. Daniel’in on birinci bölümündeki peygamberlik neredeyse tamamen yerine gelmiştir. Bu peygamberliğin gerçekleşmesi sırasında yaşanan tarihî olayların büyük bir kısmı tekrarlanacaktır. Manuscript Releases, sayı 13, 394.

Daniel 11'in 10–15. ayetleri, yakında gelecek Pazar yasasına kadar uzanan son günlerin tarihini temsil eder; çünkü 16. ayet, Roma'nın ilk kez 'görmekli ülke'yi fethettiği zamanı belirtir.

Fakat ona karşı çıkan, dilediğini yapacaktır; hiç kimse onun önünde duramayacaktır. Ve o, görmekli ülkeye yerleşecek; orası onun eliyle harap olacaktır. Daniel 11:16.

Daniel, yazılarında "görmekli ülke" ifadesini iki kez kullanır. İlki on altıncı ayettedir; o zaman gerçek anlamda putperest Roma, Yahuda'nın gerçek anlamda görmekli ülkesini fethetti.

“Mısır, kuzeyin kralı Antiyokus’un önünde duramasa da, Antiyokus şimdi kendisine karşı gelen Romalıların önünde duramadı. Artık hiçbir krallık bu yükselen güce karşı koyabilecek durumda değildi. Suriye fethedildi ve İÖ 65 yılında Pompeius, Antiyokus Asiaticus’u mülklerinden mahrum edip Suriye’yi bir Roma eyaletine indirdiğinde Roma İmparatorluğu’na katıldı.”

“Aynı gücün Kutsal Diyar’da da durup onu tüketmesi gerekiyordu. Roma, MÖ 162’de antlaşma yoluyla Tanrı’nın halkı olan Yahudilerle bağlantı kurdu; bu tarihten itibaren peygamberlik takviminde belirgin bir yer tutar. Ne var ki, Yahuda üzerinde fiili fetih yoluyla yetkiyi MÖ 63’e kadar elde etmedi; ve bu da şu şekilde oldu.” Uriah Smith, Daniel and Revelation, 259.

Daniel'in "görmekli ülke" ifadesini kullandığı diğer ayet kırk birinci ayettedir.

O, görmekli ülkeye de girecek; birçok ülke düşecek. Ama şunlar onun elinden kurtulacak: Edom, Moav ve Ammonluların önde gelenleri. Daniel 11:41.

Kırk birinci ayet elbette kırkinci ayetin ardından gelir ve kırkinci ayet “ve son zamanında” sözleriyle başlar. The Great Controversy adlı eserde Bayan White, 1798 yılını “son zaman” olarak tanımlar; dolayısıyla kırk birinci ayet, 1798’deki son zamanın ardından gelen tarihi tanımlamaktadır.

"Ama son zamanda, peygamber diyor ki: 'Birçokları gidip gelecek ve bilgi artacak.' Daniel 12:4. ... 1798'den beri Daniel kitabının mührü açılmış, peygamberliklere dair bilgi artmış ve birçokları yargının yakın olduğunu bildiren ciddi mesajı ilan etmiştir." Büyük Anlaşmazlık, 356.

Kırk birinci ayetteki görmekli ülke, harfi harfine kadim Yahuda değil, ruhsal anlamda modern Yahuda’dır. Amerika Birleşik Devletleri ruhsal anlamda modern Yahuda’dır ve kırk birinci ayet, Amerika Birleşik Devletleri’nde yakında yürürlüğe girecek Pazar yasasına işaret etmektedir.

Oysa ilk olan ruhsal değil, doğal olandır; ardından da ruhsal olan. 1. Korintliler 15:46.

O Pazar yasası on altıncı ayette simgelenir; zira Daniel 11'in gerçekleşmesinde “meydana gelmiş tarihin büyük bir kısmı” tekrar edilecektir. Son günlerde 10'dan 15'e kadar olan ayetler, Pazar yasasından önceki ve ona götüren tarihi temsil eder.

O beş ayetteki kuzeyin kralı da, kehanette karşılığını Seleukos kralı Büyük Antiokhos ve Ptolemaios Krallığı'nın Mısır krallarında bulan güneyin kralı da, yakında çıkacak Pazar yasasına

götüren tarihin odağındaki güçleri simgeler. Bu ayetler yüz kırk dört bin hareketinin tarihini ortaya koyar; zira onuncu ayet 1989'da Sovyetler Birliği'nin çöküşünü, on altıncı ayet ise yakında çıkacak Pazar yasasını işaret eder.

Mesih, onuncu ayeti kırkıncı ayetle ve on altıncı ayeti kırk birinci ayetle eşleştirerek bu ayetleri vurgular. Kırk birinci ayetteki manevi görkemli ülkeyi tipolojik olarak simgeleyen gerçek anlamdaki görkemli ülkeye yapılan doğrudan atıf, bu altı ayetin sonunu oluşturur; başlangıç ise onuncu ayettir.

Mesih, on altıncı ayetin kırk birinci ayetle doğrudan bağlantılı olmasını sağladığı gibi, onuncu ayet de kırkıncı ayetle doğrudan bağlantılıdır. Onuncu ayetteki "taşmak ve içinden geçmek" ifadesi, kırkıncı ayette "taşmak ve üzerinden geçmek" diye çevrilen aynı İbranice ifadedir. Bu ifade Kutsal Yazılar'da yalnızca bir başka yerde daha bulunur, ancak onuncu ve kırkıncı ayetlerden biraz farklı çevrilmiştir. Yine de aynı İbranice ifadedir.

Yahuda'dan geçecek; taşıp aşacak, boyuna kadar ulaşacak; kanatlarını açışı, senin ülkenin genişliğini dolduracak, ey İmmanuel. Yeşaya 8:8.

Yeşaya'daki "taşar ve aşar" ifadesi, onuncu ayetteki "taşar ve içinden geçer" ve kırkıncı ayetteki "taşar ve üzerinden geçer" ile aynıdır. Bundan da öte, bu üç ayetin her biri kuzeyin kralının güneyin kralına yönelik bir saldırısını tasvir etmektedir. Yeşaya'da, Asur'un kuzeydeki kralı Sennacherib, İsrail'in güney krallığı olan Yahuda'ya saldırıyordu. Onuncu ayette, Seleukos İmparatorluğu'nun kuzeydeki kralı Antiochus Magnus, güneydeki Mısır krallığına saldırıyordu. Kırkıncı ayette ise, kırkıncı ayetin başında ölümcül bir darbe almış olan kuzeyin kralı, yani papalık gücü, güneydeki ateist güç olan Sovyetler Birliği'ne saldırıyordu. Her ayet, kuzey ve güney kralları arasındaki bir çatışmanın aynı peygamberlik yapısını temsil eder ve her birinde kuzeyin kralı "taşar ve üzerinden geçer."

Yeşaya'nın tanıklığı ve onuncu ayet, kuzey kralı saldırdığında güney krallığının başkentine girmeden önce duracağını bildirir. Sanherib savaşını Yerusolim'in surlarına kadar taşıdı ve daha ileri gitmedi. MÖ 219'da Antiokhos Magnus Mısır sınırına kadar geldi ve durdu. Ardından, iki yıl sonra, MÖ 217'de gerçekleşen Raphia Savaşı'nı kaybetti. Sanherib Yerusolim'in surlarına geldi ve Tanrı müdahale edince savaş kaybettiler.

Bu yüzden Rab, Asur kralı hakkında şöyle diyor: Bu kente girmeyecek; oraya bir ok bile atmayacak; önüne kalkanla yaklaşmayacak; ona karşı set kurmayacak. Geldiği yoldan geri dönecek; bu kente girmeyecek, diyor Rab. Çünkü bu kenti, onu kurtarmak için savunacağım; kendi uğruma ve kulum Davut'un hatırı için. O gece Rab'bin meleği çıktı ve Asurluların kampında yüz seksen beş bin kişiyi vurdu; sabah erkenden kalktıklarında, işte hepsi ölüydü. Böylece Asur kralı Sennacherib ayrıldı, dönüp gitti ve Nineveh'de oturdu. Ve kendi tanrısı Nisroch'un evinde tapınırken, oğulları Adrammelech ve Sharezer onu kılıçla öldürdüler; onlar da Ermenistan diyarına kaçtılar. Yerine oğlu Esarhaddon kral oldu. 2 Krallar 19:32-37.

1989'da kuzey kralı Sovyetler Birliği'ni silip süpürdü, ama Sovyetler Birliği'nin başkentini ele geçirmedi. Rusya ayakta kaldı. Bir sonraki savaş, on birinci ve on ikinci ayetlerde örneklenen Raphia Savaşı'ydı. Bu savaş, Sanherib'in ordusunun bozguna uğratılması ve ardından gelen

ölümüyle de örneklenir; bu, güney kralı için bir zaferi işaret eder. Sanherib'in tanıklığında bu güney kralı Yahuda idi; Antiochus Magnus'un tanıklığında ise Raphia.

Onuncu ayet kırkıncı ayetle, on altıncı ayet ise kırk birinci ayetle doğrudan bir bağlantı kurar. Onuncu ila on altıncı ayetler, 1989'dan Pazar yasasına kadar uzanan tarihi temsil eder. Söz konusu ayet, kırkıncı ayette 1989'da Sovyetler Birliği'nin çöküşüyle başlayan ve Pazar yasasına kadar devam eden gizli bir tarihi temsil eder. Onuncu ayet ayrıca Levililer yirmi altıdaki "yedi zaman"ı bu gizli tarihe doğrudan bağlar, ancak o doğrultu burada ortaya koyduklarımızın kapsamı dışındadır.

Millerci hareketin tarihinde, Adventizm içinde Roma'nın doğru biçimde tanımlanmasına ilişkin altı temel tartışmadan ilki yaşandı ve bu tartışma 14. ayetin haydutlarının neyi temsil ettiği üzerindedir. Protestanlar onların Antiokhos Epifanes'i temsil ettiğini savunurken, Millerciler onları Roma olarak tanımladı. Adventizmde Roma'nın doğru biçimde tanımlanmasına ilişkin son tartışmada da konu 14. ayetin haydutlarıdır. Millerciler tarafından temsil edilen bir kesim, Peygamberlik Ruhu tarafından onaylanmış olan Millercilerin temel anlayışını savunmaktadır.

Gördüm ki 1843 tablosu Rab'bin eliyle yönlendirilmişti ve değiştirilmemeliydi; rakamlar O'nun istediği gibiydi; O'nun eli tablonun üzerindeydi ve bazı rakamlardaki bir hatayı gizlemişti; böylece O'nun eli çekilene kadar onu hiç kimse göremezdi. Erken Yazılar, 74.

O kutsal tablo, ihtilafı MÖ 164 gösterimiyle tanımlar.

164: Antiochus Epiphanes'in ölümü; kendisi elbette Prenslerin Prensi'ne karşı durmadı, çünkü Prenslerin Prensi doğmadan 164 yıl önce ölmüştü.

Kutsal çizelgede söz konusu tartışmaya yapılan atıf, Tanrı'nın Sözü'ndeki bir peygamberlik pasajına dayanmayan, kutsal çizelgede yer alan tek hakikati temsil eder. Böylelikle Kutsal Kitap tarihinin değil, Advent tarihinin bir yol işaretini tanımlar ve "değiştirilmemelidir", çünkü bu tartışma peygamberlik görüşünün nasıl kurulduğunu ortaya koyar. O temel hakikati reddetmek, aynı anda Peygamberlik Ruhu'nun kutsal çizelgeye verdiği onayın otoritesini de reddetmektir.

Şeytan'ın en son aldatmacası, Tanrı'nın Ruhu'nun tanıklığını tamamen etkisiz kılmak olacaktır. "Vahiy olmadığı yerde, halk mahvolur" (Süleyman'ın Özdeyişleri 29:18). Şeytan, Tanrı'nın artakalan halkının gerçek tanıklığa olan güvenini sarsmak için, farklı şekillerde ve çeşitli vasıtalarla kurnazca çalışacaktır. Saptırmak için sahte görüşler getirecek, sahteyi gerçekle karıştıracak ve insanları öyle tiksindirecek ki, "görüşler" adını taşıyan her şeyi bir çeşit bağnazlık olarak görecekler; ama samimi yürekler, sahte ile gerçeği karşılaştırarak ikisini birbirinden ayırt edebilecekler. Seçilmiş Mesajlar, kitap 2, 78.

"senin halkının soyguncuları"nın son tartışması ilkiyle aynıdır ve görüşü doğrulayan sembolü anlamadan, "halk mahvolur." Onlar "mahvolur", çünkü "Tanrı'nın Ruhu'nun tanıklığını hükümsüz kılarlar."

Diğer grup, on dördüncü ayetteki haydutlar olarak Amerika Birleşik Devletleri'nin temsil edildiğini iddia ediyor. Bu grup, onuncu ayetten on beşinci ayete kadar Antiochus Magnus'un Amerika Birleşik Devletleri'ni temsil ettiğini görmekte aciz ya da buna isteksiz. Millerci tarihteki

Protestanlar haydutların Antiochus olduğunu iddia ettiği gibi, görmek istemeyen grup da haydutları, Antiochus tarafından simgelenen güç (Amerika Birleşik Devletleri) olarak tanımlar.

Sennacherib'in Yahuda'ya yönelik, başkent Kudüs'e kadar ulaşan ve başarısızlıkla sonuçlanan saldırısı, Sennacherib'in generali Rabşake tarafından yönetildi.

Şimdi gel, Asur kralı efendimle bir anlaşma yap; eğer üzerlerine binici bulabilirsen, sana iki bin at vereyim. Böyleyken, efendimin kullarının en küçük birliklerinden birinin komutanıyla bile nasıl baş edeceksin? Savaş arabaları ve atlılar için Mısır'a mı bel bağlayacaksın? Şimdi Rab olmadan mı bu yere karşı çıkıp onu yok etmeye geldim? Rab bana, "Bu ülkeye karşı çık ve onu yok et" dedi. Sonra Hilkiya oğlu Elyakim, Şevna ve Yoah Rabşake'ye, "Ne olur, kullarınla Aramice konuş; çünkü biz anlarız. Surlar üzerindeki halkın duyacağı şekilde bizimle Yahuda dilinde konuşma" dediler. Ama Rabşake onlara, "Efendim beni bu sözleri söylemem için senin efendine ve sana mı gönderdi? Surlar üzerinde oturan adamlara göndermedi mi? Öyle ki sizinle birlikte kendi dışkılarını yesinler, kendi idrarlarını içsinler" dedi. Sonra Rabşake durdu ve Yahuda dilinde yüksek sesle bağırarak şöyle dedi: "Büyük kral, Asur kralının sözünü işitin." 2. Krallar 18:23-28.

Rabşake kendi sözlerini değil, Asur kralı Sanherib'in sözlerini sunuyordu. Daniel on birinci bölümün kırkıncı ayetinde kuzeyin kralı, sonun zamanında 1798'de güneyin kralı olan ateist Fransa'nın eliyle ölümcül bir yara alan papalık gücüdür. Ayette kuzeyin kralı nihayet karşılık verir ve 1798'de güney krallığını (SSCB'yi) taşkın gibi basıp geçer. Kuzeyin kralı bu işi başardığında, beraberinde "savaş arabaları, atlılar ve birçok gemi" getirdi. "Savaş arabaları ve atlılar" askerî gücü, "gemiler" ise ekonomik gücü temsil eder. Bu semboller, Rabşake tarafından örneklendiği üzere, 1798'deki zaferde Papalık Roması'nın vekâlet ordusu olarak Amerika Birleşik Devletleri'ni tanımlar. Onuncu ayetten on beşinci ayete kadar Büyük Antiyokhos Amerika Birleşik Devletleri'ni temsil eder ve William Miller'ın doğru biçimde belirttiği gibi, on dördüncü ayetteki "also" sözcüğü peygamberlik anlatısına yeni bir gücün girdiğini ortaya koyar; bu nedenle "haydutlar", güneyin Ptolemaios kralları, kuzeyin kralı Antiochus ya da Makedonyalı Filip'ten farklı, ayrı bir gücü temsil etmelidir.

"Güneyin kralı, bu ayette, hiç kuşkusuz, Mısır kralı anlamına gelir; fakat 'senin halkının haydutları' ifadesinin ne anlama geldiği bazıları için hâlâ bir şüphe olarak kalmaktadır. Bunun Antiochus'u ya da Suriye'nin herhangi bir kralını kastetmediği açıktır; çünkü melek, önceki birkaç ayet boyunca o ulustan söz etmişti ve şimdi, 'senin halkının haydutları da,' vb., diyerek açıkça başka bir ulusu ima etmektedir. Antiochus'un belki Yahudileri soyduğunu kabul ediyorum; ama bu nasıl 'görümü doğrular', zira görümün hiçbir yerinde Antiochus'un bu türden bir eylemde bulunduğundan söz edilmez; çünkü o, görümde Yunan krallığı diye adlandırılan şeye aitti. Yine, 'görümü doğrulamak' da aynı şeyi güvence altına almak, tamamlamak ya da yerine getirmek anlamına gelmelidir." William Miller, Miller'in Eserleri, Ders 6, 89.

"Antiochus", Suriye Seleukos İmparatorluğu'nun birçok kralı tarafından seçilen bir isimdi. O imparatorluğun kurucusu Seleucid Nicator'du ve Seleukos krallarının tüm listesi, toplamda yirmi altı ila otuz kraldan oluşuyordu. Bu kralların birçoğu "Antiochus" adını seçti; tıpkı pek çok papanın, papa seçildiklerinde taht adları seçmeleri gibi. Papaların hepsi "antikrist"tir; bu da

"Mesih'e karşı" anlamına gelir. "Anti" kelimesi "karşı" demektir. Antikristler olarak, ruhsal ataları olan Şeytan'ın adını almışlardır. Şeytan da papalar da ilhamla antikrist olarak tanımlanır.

"Mesih karşıtının gökte başlattığı isyanı yürütme kararlılığı, itaatsizliğin çocuklarında işlemeye devam edecektir." Tanıklıklar, cilt 9, 230.

Bir papa, Şeytan'ın temsilcisidir ve dolayısıyla ikisi de Mesih'e karşıdır; bu nedenle "Deccal"dirler. Papa olarak göreve geldiklerinde bir isim seçerler ve Şeytan'ın yeryüzündeki temsilcisi olurlar.

Dünyevi kazanç ve onurları güvence altına almak için kilise, dünyanın ileri gelenlerinin hoşnutluğunu ve desteğini aramaya yönlendirildi; ve böylece Mesih'i reddederek, Şeytan'ın temsilcisi olan Roma piskoposuna bağlılık sunmaya sevk edildi. Büyük Mücadele, 50.

Onları yaptıklarından tanıyacaksınız ve papalar Şeytan'ınkiyle aynı işi yürütürler.

Roma Papası aracılığıyla, yeryüzünde, karanlığın prensinin kovulmasından önce göğün mahkemelerinde yürütülenle aynı iş sürdürülmüştür. Şeytan, gökte Tanrı'nın yasasını düzeltmeye ve kendi değişikliğini sunmaya kalkıştı. Kendi yargısını Yaraticısınınkinden üstün tuttu ve iradesini Yehova'nın iradesinin üstüne koydu; böylece fiilen Tanrı'nın yanılabilir olduğunu ilan etti. Papa da aynı yolu izler ve kendisi için yanılmazlık iddia ederek, Tanrı'nın yasasını kendi fikirlerine uydurmaya çalışır; göklerin ve yerin Rabbinin yasalarında ve buyruklarında gördüğünü sandığı hataları düzeltebileceğini düşünür. Dünyaya fiilen şöyle der: Size Yehova'nınkinden daha iyi yasalar vereceğim. Bu, göklerin Tanrısı'na ne büyük bir hakarettir! Signs of the Times, 19 Kasım 1894.

Seleukos Nikator Seleukos İmparatorluğu'nu kurmuş olsa da, ondan sonraki kralların birçoğu, Seleukos'u değil babasını onurlandırmak için "Antiochos" adını seçti. Seleukos'un babası Antiochos, Büyük İskender'in babası olan Makedonya Kralı II. Filip'in hizmetinde, soylu bir kişi ve bir generaldi. Bu soylu konumu ve askerî geçmişi, Büyük İskender'in ölümünden sonra Seleukos'un kendi öne çıkan rolünün ve ardından gelen iktidara yükselişinin zeminini hazırladı.

Seleucus'un krallığı, İskender'in krallığının dört bölgesinden üçünün kontrolünü ele geçirdiğinde kuruldu. Roma da kontrolü ele geçirmek ve kuzeyin kralı olmak için üç coğrafi gücü fetheder. Seleucus doğuyu, batıyı ve kuzeyi güvence altına aldığı anda, tarihsel anlatıda kuzeyin kralı oldu ve başkenti Babil şehriydi. Sonraki kralların birçoğu, siyasi atalarını onurlandırmak için kuzeydeki tahta çıktıklarında "Antiochus" adını seçti. Görmeyi seçerseniz, paralellik kolayca görülebilir. Seçmezseniz, görülmez.

"Antiochus" adı (Yunancada Ἀντίοχος), Yunacanin "anti" ("karşı" ya da "zıt") ve "ocheo" ("sıkıca tutmak" ya da "sürdürmek") ögelerinden gelir. Kuzeydeki krallar, babalarından gelen siyasi mirası sürdürmek için bu adı seçtiler; tıpkı Deccal'ın (papalar) yönetmeye başlarken isim seçmesi gibi. Papalar nasıl babaları olan şeytanın temsilcileriye, Suriye İmparatorluğu'ndaki Antiochus'lar da babalarının temsilcilerini simgeler. Bu bağlamda Antiochus, babalarının bir vekilini temsil eder. 1989'da papalık gücünün vekili Amerika Birleşik Devletleri'ydi ve seküler tanıklık, eski Sovyetler Birliği'ni yıkmaya yönelik çalışmalarında Deccal, Papa John Paul II ve Ronald Reagan arasındaki ilişkiyi doğrular.

Onuncu ayetten on altıncı ayete kadar olan bölümde, ilk ve son ayet kırkıncı ve kırk birinci ayetlere doğrudan atıflar içerir. Onuncu ayet doğrudan kırkıncı ayete karşılık gelir. On altıncı ayet doğrudan kırk birinci ayete karşılık gelir. Bu ayetler, Daniel'in peygamberliğinin son günlerle ilgili kısmını temsil eder.

Mühürlenmiş kitap Vahiy kitabı değildi, son günlerle ilgili olan Daniel'in peygamberliğinin o bölümüydü. Kutsal Yazı şöyle der: 'Sen ise, ey Daniel, sözleri sakla ve kitabı son zamana dek mühürle; birçokları oraya buraya gidip gelecek ve bilgi artacak' (Daniel 12:4). Kitap açıldığında, 'Artık zaman olmayacak' diye ilan edildi. (Bkz. Vahiy 10:6.) Daniel kitabının mühürü şimdi açılmıştır ve Mesih'in Yuhanna'ya verdiği vahiy yeryüzünün tüm sakinlerine ulaşacaktır. Bilginin artmasıyla bir halk, son günlerde ayakta durmaya hazırlanacaktır. . . .

Birinci meleğin mesajında, dünyayı ve içindeki her şeyi yaratan Yaratıcımız Tanrı'ya tapınmaları için insanlara çağrıda bulunulur. İnsanlar, Papalığın bir kurumuna hürmet göstererek Yehova'nın yasasını etkisiz kılmışlardır; ancak bu konuda bilgi artacaktır. Seçilmiş Mesajlar, kitap 2, 105, 106.

1989'daki son zaman döneminde, Daniel kitabının on birinci bölümünün son altı ayeti, "Daniel'in kehanetinin son günlerle ilgili kısmını" temsil eder. Bu durum, o zaman mühür açıldığında anlaşıldı ve o mühür açılışı, "Papalık kurumu ve Yehova'nın yasasının hükümsüz kılınması" konusunda bir bilgi artışına yol açtı. Alfa ve Omega her zaman sonu başlangıçla gösterir ve 1989'da başlayan sınama süreci, iki tapınan sınıfını ortaya çıkarmak üzere tasarlanmıştır.

Ve dedi: Git yoluna, Daniel; çünkü sözler sonun zamanına kadar kapatılmış ve mühürlenmiştir. Birçokları arıtılacak, aklanacak ve sınanacak; ama kötüler kötülük edecek; ve kötülerden hiçbiri anlamayacak; fakat bilge olanlar anlayacak. Daniel 12:9, 10.

Şu anda o sınama sürecinin son safhasındayız; zira Adventizmin başlangıcındaki haydutlar tartışması şimdi tekrarlanıyor. Haydutları Amerika Birleşik Devletleri olarak tanımlamak, Antiyohus'u haydutlar olarak tanımlamak demektir. Bu, Milleritler ile Protestanların birebir aynı tartışmasıdır.

Sınama sürecinin sonunda, 1989'da başlayan sınama sürecinin başında olduğu gibi, Yahuda oymağından olan Aslan, "son günlerle ilgili olan Daniel peygamberliğinin o bölümünün" mührünü açar. 1989'da bu, Daniel 11'in son altı ayetiydi; sonunda ise, 10'dan 16'ya kadar olan ayetlerle örneklendirilen 40. ayetin gizli tarihidir.

Adventizm tarihindeki altı tartışma hattına ilişkin incelememize, takip eden makalelerde devam edeceğiz. Bu altı tartışmadan ilki, sonuncusunu örnekler. Doğruluğun düşmanının, Tanrı'nın halkının Roma'nın sembolüyle tesis edilmiş "görümü" doğru biçimde ayırmasını engelleme çabalarına dahil olan unsurları açığa çıkarırken, diğer dört tartışmayı örtüştürmek için ilk ve son tartışmayı kullanacağız.

Süratle ebediyete akıp giden anların önemini anlamaz ve Tanrı'nın büyük gününde ayakta durabilmek için kendimizi hazırlamazsak, sadakatsiz kâhyalar oluruz. Nöbetçi gecenin vaktini bilmelidir. Her şey şimdi, bu zaman için gerçeğe iman eden herkesin fark etmesi gereken bir

ciddiyetle kuşanmış durumda. Tanrı'nın günü göz önünde bulundurularak hareket etmelidirler. Tanrı'nın yargıları dünyanın üzerine düşmek üzere; biz de o büyük gün için hazırlanmalıyız.

"Zamanımız kıymetlidir. Gelecekteki ölümsüz yaşama hazırlanmak için elimizde az, hem de pek az sınanma günü var. Gelişigüzel hareketlere harcayacak zamanımız yok. Tanrı'nın sözünü üstünkörü geçmekten korkmalıyız." Tanıklıklar, cilt 6, 407.